

2. Chronika 29

Septuaginta (LXX)

1 καὶ εζεκιας ἐβασίλευσεν ὃν εἴκοσι καὶ πέντε ἑτῶν καὶ εἴκοσι καὶ ἐννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ αββα θυγάτηρ ζαχαρια

2 καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν δαυιδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ

3 καὶ ἐγένετο ὡς ἔστη ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ἀνέφεν τὰς θύρας οἴκου κυρίου καὶ ἐπεσκεύασεν αὐτάς

4 καὶ εἰσήγαγεν τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς λευίτας καὶ κατέστησεν αὐτοὺς εἰς τὸ κλίτος τὸ πρός ἀνατολὰς

5 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἀκούσατε οἱ λευῖται νῦν ἀγνίσθητε καὶ ἀγνίσατε τὸν οἴκον κυρίου θεοῦ τῶν πατέρων ὑμῶν καὶ ἐκβάλετε τὴν ἀκαθαρσίαν ἐκ τῶν ἀγίων

6 δτι ἀπέστησαν οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου καὶ ἐγκατέλιπαν αὐτὸν καὶ ἀπέστρεψαν τὸ πρόσωπον ἀπὸ τῆς σκηνῆς κυρίου καὶ ἔδωκαν αὐχένα

7 καὶ ἀπέκλεισαν τὰς θύρας τοῦ ναοῦ καὶ ἔσβεσαν τοὺς λύχνους καὶ θυμίαμα οὐκ ἐθυμίασαν καὶ ὀλοκαυτώματα οὐ προσήνεγκαν ἐν τῷ ἀγίῳ θεῷ ισραὴλ

8 καὶ ὠργίσθη ὥργῃ κύριος ἐπὶ τὸν ιουδαν καὶ ἐπὶ τὴν ιερουσαλημ καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς ἔκστασιν καὶ εἰς ἀφανισμὸν καὶ εἰς συρισμόν ὡς ὑμεῖς ὅρᾶτε τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν

9 καὶ ἴδον πεπλήγασιν οἱ πατέρες ὑμῶν μαχαίρᾳ καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν καὶ αἱ γυναικες ὑμῶν ἐν αἷμαλωσίᾳ ἐν γῇ οὐκ αὐτῶν ὁ καὶ νῦν ἔστιν

10 ἐπὶ τούτοις νῦν ἔστιν ἐπὶ καρδίας διαθέσθαι διαθήκην κυρίου θεοῦ ισραὴλ καὶ ἀποστρέψει τὴν ὥργὴν θυμοῦ αὐτοῦ ἀφ' ἡμῶν

11 καὶ νῦν μὴ διαλίπητε δτι ἐν ὑμῖν ἥρετικεν κύριος στῆναι ἐναντίον αὐτοῦ λειτουργεῖν καὶ εῖναι αὐτῷ λειτουργοῦντας καὶ θυμιῶντας

12 καὶ ἀνέστησαν οἱ λευῖται μααθ ὁ τοῦ αμασι καὶ ιωηλ ὁ τοῦ αζαριου ἐκ τῶν υἱῶν κααθ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν μεραρι κις ὁ τοῦ αβδι καὶ αζαριας ὁ τοῦ ιαλλεληλ καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν γεδσωνι ιωα ὁ τοῦ ζεμμαθ καὶ ιωδαν ὁ τοῦ ιωαχα

13 καὶ τῶν υἱῶν ελισαφαν σαμβρι καὶ ιηλ καὶ τῶν υἱῶν ασαφ ζαχαριας καὶ μαθθανιας

14 καὶ τῶν υἱῶν αιμαν ιηλ καὶ σεμεϊ καὶ τῶν υἱῶν ιδιθων σαμαιας καὶ οζιηλ

15 καὶ συνήγαγον τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν καὶ ἥγνίσθησαν κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως διὰ προστάγματος κυρίου καθαρίσαι τὸν οἴκον κυρίου

16 καὶ εἰσῆλθον οἱ ἱερεῖς ἔσω εἰς τὸν οἴκον κυρίου ἀγνίσαι καὶ ἔξέβαλον πᾶσαν τὴν ἀκαθαρσίαν τὴν εύρεθεῖσαν ἐν τῷ

οἶκῳ κυρίου καὶ εἰς τὴν αὐλὴν οἴκου κυρίου καὶ ἐδέξαντο οἱ λευτᾶι ἐκβαλεῖν εἰς τὸν χειμάρρουν κεδρων ἔξω

17 καὶ ἤρξαντο τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ νουμηνίᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου ἀγνίσαι καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὁγδόῃ τοῦ μηνὸς εἰσῆλθαν εἰς τὸν ναὸν κυρίου καὶ ἥγνισαν τὸν οἶκον κυρίου ἐν ἡμέραις ὅκτὼ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑκκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου συνετέλεσαν

18 καὶ εἰσῆλθαν ἔσω πρὸς εζεκιαν τὸν βασιλέα καὶ εἶπαν ἡγνίσαμεν πάντα τὰ ἐν οἴκῳ κυρίου τὸ θυσιαστήριον τῆς ὁλοκαυτώσεως καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς

19 καὶ πάντα τὰ σκεύη ἃ ἐμίανεν αχαῖς ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐν τῇ ἀποστασίᾳ αὐτοῦ ἡτοιμάκαμεν καὶ ἡγνίκαμεν ἵδού ἐστιν ἐναντίον τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου

20 καὶ ὥρθησεν εζεκιας ὁ βασιλεὺς καὶ συνήγαγεν τοὺς ἄρχοντας τῆς πόλεως καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον κυρίου

21 καὶ ἀνήνεγκεν μόσχους ἑπτά κριοὺς ἑπτά ἀμνοὺς ἑπτά χιμάρους αἰγῶν ἑπτὰ περὶ ἀμαρτίας περὶ τῆς βασιλείας καὶ περὶ τῶν ἀγίων καὶ περὶ ισραὴλ καὶ εἶπεν τοῖς νίοῖς ααρων τοῖς ἱερεῦσιν ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου

22 καὶ ἔθυσαν τοὺς μόσχους καὶ ἐδέξαντο οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα καὶ προσέχεον ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἔθυσαν τοὺς κριούς καὶ προσέχεον τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἔθυσαν τοὺς ἀμνούς καὶ περιέχεον τὸ αἷμα τῷ θυσιαστηρίῳ

23 καὶ προσήγαγον τοὺς χιμάρους τοὺς περὶ ἀμαρτίας ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐπέθηκαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπ' αὐτούς

24 καὶ ἔθυσαν αὐτοὺς οἱ ἱερεῖς καὶ ἔξιλάσαντο τὸ αἷμα αὐτῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἔξιλάσαντο περὶ παντὸς ισραὴλ ὅτι περὶ παντὸς ισραὴλ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἡ ὁλοκαύτωσις καὶ τὰ περὶ ἀμαρτίας

25 καὶ ἔστησεν τοὺς λευίτας ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν κινύραις κατὰ τὴν ἐντολὴν δαυιδ τοῦ βασιλέως καὶ γαδ τοῦ ὄρῶντος τῷ βασιλεῖ καὶ ναθαν τοῦ προφήτου ὅτι δι' ἐντολῆς κυρίου τὸ πρόσταγμα ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν

26 καὶ ἔστησαν οἱ λευτᾶι ἐν δρυγάνοις δαυιδ καὶ οἱ ἱερεῖς ταῖς σάλπιγξιν

27 καὶ εἶπεν εζεκιας ἀνενέγκαι τὴν ὁλοκαύτωσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐν τῷ ἄρξασθαι ἀναφέρειν τὴν ὁλοκαύτωσιν ἤρξαντο ἥδειν κυρίῳ καὶ αἱ σάλπιγγες πρὸς τὰ ὅργανα δαυιδ βασιλέως ισραὴλ

28 καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία προσεκύνει καὶ οἱ ψαλτῷδοι ἥδοντες καὶ αἱ σάλπιγγες σαλπίζουσαι ἔως οὗ συνετελέσθη ἡ ὁλοκαύτωσις

29 καὶ ώς συνετέλεσαν ἀναφέροντες ἔκαμψεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ εὑρεθέντες καὶ προσεκύνησαν

30 καὶ εἶπεν εζεκιας ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τοῖς λευίταις ὑμνεῖν τὸν κύριον ἐν λόγοις δαυιδ καὶ ασαφ τοῦ προφήτου καὶ ὑμνουν ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἔπεσον καὶ προσεκύνησαν

31 καὶ ἀπεκρίθη εζεκιας καὶ εἶπεν νῦν ἐπληρώσατε τὰς χεῖρας ὑμῶν κυρίῳ προσαγάγετε καὶ φέρετε θυσίας καὶ αἰνέσεως εἰς οἶκον κυρίου καὶ ἀνήνεγκεν ἡ ἐκκλησία θυσίας καὶ αἰνέσεως εἰς οἶκον κυρίου καὶ πᾶς πρόθυμος τῇ καρδίᾳ ὁλοκαυτώσεις

32 καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς τῆς ὁλοκαυτώσεως ἦς ἀνήνεγκεν ἡ ἐκκλησία μόσχοι ἑβδομήκοντα κριοὶ ἑκατόν ἀμνοὶ διακόσιοι εἰς ὁλοκαύτωσιν κυρίῳ πάντα ταῦτα

33 καὶ οἱ ἡγιασμένοι μόσχοι ἔξακόσιοι πρόβατα τρισχίλια

34 ἀλλ' ἦ οἱ ἱερεῖς δὲ λίγοι ἥσαν καὶ οὐκ ἐδύναντο δεῖραι τὴν ὄλοκαύτωσιν καὶ ἀντελάβοντο αὐτῶν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ λευταὶ ἔως οὗ συνετελέσθη τὸ ἔργον καὶ ἔως οὗ ἡγνίσθησαν οἱ ἱερεῖς ὅτι οἱ λευταὶ προθύμως ἡγνίσθησαν παρὰ τοὺς ἱερεῖς

35 καὶ ἡ ὄλοκαύτωσις πολλὴ ἐν τοῖς στέασιν τῆς τελειώσεως τοῦ σωτηρίου καὶ τῶν σπονδῶν τῆς ὄλοκαυτώσεως καὶ κατωρθώθη τὸ ἔργον ἐν οἴκῳ κυρίου

36 καὶ ηὐφράνθη εζεκιας καὶ πᾶς ὁ λαὸς διὰ τὸ ἡτοιμακέναι τὸν θεὸν τῷ λαῷ ὅτι ἔξαπινα ἐγένετο ὁ λόγος